

Johan Levring til sin Svoger og Søster

Torning Mølle ved Haderslev 22. Juni 1848.

Kære Svoger og Søster

Jeg takker dig meget, kære Søster, for dit Brev, som jeg modtog 2 Dage efter at det var skrevet. Jeg kan læse, at I er så bekymret for os stakkels Soldater, men jeg forsikrer Dig, at vi alle er ved godt Mod. Vi har det nogen Gange hårdt, og men det eneste Folk klager over er, at vi ikke må komme frem og prygle Tyskerne.

De, som før har i Krig, går i kamp, som Bonden går på Marken hver dag. Man skulle ikke tro, at man kunne vænne sig så meget til et så frygteligt Arbejde. Jeg havde endog troet, at jeg ville få Kanonfeber i Fæstningen, men det skete ikke. Heller ikke for nogen af mine Kammerater, hvis Ansigter jeg betragtede. Det gjorde Ikke engang noget indtryk at gå forbi de Faldne, som ligger blødende på Marken. Man har kun Tanke og Øje på Fjenden for at kunne få Lejlighed til at slå en ihjel og helst en af de største.

Eders hengivne Ven og Broder

Johan Levring

Johan Levring til sin Søster

Falsled ved Bogense 29. Marts 1849.

Kære Søster!

Jeg har med Glæde modtaget dit kære Brev, som jeg takker Dig meget for. Vær ikke bedrøvet for mig, kære Søster, for jeg lider ingen Nød. Jeg er frisk og rask og Strabadserne gør mig ikke noget. I dag har jeg marcheret 5 Mil i Vand og Sne til midt på Benene, og jeg kunne sagtens gå 5 til. Jeg har 2 Par gode Støvler, som min Skomager har lovet mig, at jeg kan gå både gennem Ild og Vand med. Gode nye Klæder har jeg og Penge mangler jeg heller ikke. Jeg har 3 svenske Sølvdalere i min Pung og i morgen er det Lønningsdag.

Men jeg ved godt, at Du er bange for at Tyskerne skal skyde mig, men det skal Du ikke være, kære Søster - Jeg har i Sinde at skyde en god Del af dem.

Hils mine Forældre og Søskende og alle gode Bekendte, din Mand og begge dine kære Børn fra din oprigtige Broder.

Johan Levring